

Vélemény a 2014 évi választásokhoz 2012.10.11.

Kevesebb mint másfél év van a következő országgyűlési-képviselő választásokig, de nem rajzolódik ki a kép, hogyan lehet leváltani az Orbán féle ámokfutást az ország teljes tönkretétele felé. Mondom ezt október 23. –a előtt, amikor is vérhatóan új elágazás nyílik meg az összefogás ingoványos, de elkerülhetetlen útján azzal, hogy Bajnai Gordon "zászlót bont" a Milla által szervezett megmozduláson.

De mi is a probléma az Orbán féle kormányzással, mi okozza a felháborodást mindenkiben, aki nem érdek, vagy elvi megfontolásból híve Orbánnak.

Véleményem szerint a probléma gyökere, hogy a technikai parlamenti 2/3 –al úgy tesznek, mintha a lakosság többsége támogatná Őket és ennek a téveszmének az örve alatt olyan változtatásokat hajtanak végre az ország működési rendjében amelyek

- a globalizált világ trendjébe nem illeszkednek és ezért számtalan, pénzügyi helyzetünk nehezítését okozó konfliktusba sodródunk;

- az állampolgárok jelentős részének ellenszenvével találkozik, mivel értékrendjének megsértésével jár, ami feloldhatatlan stresszt és nyomasztó közhangulatot okoz;

- az ország működési mechanizmusát (állam és közigazgatás) még a korábbinál is rosszabb hatékonysággal működteti, az átgondolatlan, inkonzisztens szabályozás miatt.

Ezek a körülmények tartós károkat okoznak az ország fejlődésében, és helyrehozásukra pillanatnyilag nincs forgatókönyv.

Az a demagógia, hogy kétharmados parlamenti többség kétharmados választói támogatással egyenlő a lehető legszégyenletesebb csúsztatás amit valaha Magyar politikus bemutatott. Ez az alapállás világít rá az orbáni politika eredeti manipulációs szándékára és tisztességtelenségére. A tényleges helyzet az, hogy a 2010 évi választásokon a Fidesz, a listás szavazások eredményeként 33,68 %, az egyéni jelöltek esetében országos összevetésben első fordulóban 34,15 % és a második fordulóban 25,3 % voksot nyert az összes választásra jogosult állampolgárhoz képest. Mindent összevetve ez a szavazásra jogosultak alig több mint egyharmada. A választási rendszer következménye, hogy ezzel az eredménnyel a parlamentben 2/3 mandátumot lehet birtokolni. Viszont ezt a helyzetet úgy beállítani, hogy a választók 2/3 –át, vagy akár csak többségét képviseli, és ez felhatalmazza bármire, akár szerepelt az előzetes választási propagandában akár nem, meg lehetősen gátlástalan hozzáállás.

Persze ebben a csúsztatásban szövetségesei a többi politikai pártok is. Igaz, az 1994 évi választásokon 2/3 többségben lévő MSZP/SZDSZ nem alkalmazta ezt a módszert, e tekintetben korrektül és önmérsékletet tanúsítva jártak el, viszont ennek hátterében más, jelentős okok is voltak....

A politikai pártok tehát nem mernek kiállni a választási rendszer fonákjai ellen, mivel ez a rossz rendszer ad alapot a politikai pártok népakaratot figyelmen kívül hagyó hatalomgyakorlására. Többnyire azzal érvelnek, azért kellene ilyen megoldások, hogy a nem megfelelő választói aktivitás ne tegye akár kormányozhatatlanná az országot. Ez a kiindulás azonban csak a Parlament létrejöttéig és egy kormány megalakulásáig igaz, a kormányzás gyakorlatára semmiképp. Ha valaki technikai eszközökkel kerül hatalomra kutya kötelessége a lakosság véleményére, a konkurens politikai erőkre való tekintettel kormányozni. Éppen hogy fokozottan figyelembe kell vennie a hatalmon kívül rekedtek szempontjait. Ezt a politikai tisztességet Orbán Viktor nem ismeri, mindet lenyom, kirekeszt és kizárólag saját rögeszméinek megfelelően irányítja az országot.

Ez viszont a helyzettel való visszaélés, mert a számítással elért mandátumokat a választók akarataként tüntetik fel. Mindezek miatt a felelőtlenség, a gátlástalan, dilettantizmussal párosuló cinizmus jellemzi az Orbán kormányzást. Emellett a hazugságok sorozatával tévesztik meg az embereket. Demagógiájuk mégis sok helyen talál vízhangra, mivel a nemzeti függetlenség kontra globalizált tüke-uralom retorikával olyan ellenségkép vázolható fel, amelyben a saját hibái átháríthatók. Ez a formula a közelmúltra hátrított felelőséggel kombinálva eredményezi, hogy Orbán a mai napig jelentős népszerűséget tudhat magáénak.

Egyszerűen nem életszerű, hogy az ország nagyobbik fele ismerjen és objektíven értelmezzen olyan nemzetközi és hazai gazdasági, pénzügyi folyamatokat, amelyek a szakemberek megítélésében sem egyértelműek. Ez az oka, hogy sokáig még a hatalom megszerzését követően is változatlan népszerűségnek örvendett a Fidesz. Mára azonban egyre többen közvetlenül, saját életkörülményeiken érzik, nem vágnak össze az ígéretek a valósággal.

Miután Orbán a csúsztatások nagy mestere, éppen a gazdasági folyamatok komplikáltságának leple alatt hoz olyan döntéseket, amelyek társadalompolitikai kérdésekben viszik az országot semmilyen konszenzust

nem bíró, és a jövő szempontjából kritikus pályára.

Ezek az irányváltások amelyek az oktatás, a szociális rendszer, az egészségügy, a gazdaságirányítási és pénzügyi rendszer működését determinálják koncepciójukban kiforratlanok. A végiggondolatlan, a "csakazértis" alapú döntések ráadásul hatástanulmányok nélkül történnek, így a pénzügyi feltételek és a társadalmi következmények sem tisztázottak. Igaz, Orbán számára ezek a hatások érdektelenek, hiszen csak a hatalom-gyakorlás és szűk bennfentes körének elvtelen pénzelése érdekli. Az átalakítások végrehajtásához – mint minden ilyenhez – megfelelő pénzeszközök szükségesek, ezek, már csak az alapos felmérés hiánya miatt is, nem állnak rendelkezésre. Ez az egyik oka, hogy az összes intézkedés olyan csoportos és egyéni élet-pálya drámákkal valósul meg, amelyek kisugárzása a közhangulatot egyre szélesebb kiterjedtségben teszik nyomasztóvá.

Nem kell túl éles elme annak felismeréséhez, hogy Orbán leváltásához összefogás kell. Nos – és nem csak azért mert Magyarok vagyunk – ebben állunk a legrosszabbul. A mai összetett helyzetben, az összefogás megvalósítására hivatott szervezetek közösen elfogadott megoldásra – meggyőződésem szerint – képtelenek.

Az összefogásra tehát más képletet kell kialakítani mint ami a politikai pártok diktálnak. Olyan új, választási platformot kell létrehozni (vagy meglévőt erre felhozni), amely a mai jogszabályok alapján pártként jelenhet meg a 2014 évi választásokon. Úgy gondolom, csak akkor van esélye kormányzó erővel bíró új parlamenti többség elérésének, ha a platform választási programja csupán a hatalom váltás utáni menetrendre korlátozódik.

Ez mindennek előtt egy új Alkotmány(1) és választási törvény(2) mielőbbi, megalkotását jelenti.

Ezen jogszabályok elfogadásához – a 2/3 –os parlamenti többség elérésének valószínűtlensége miatt – népszavazáson keresztül kell eljutni. Népszavazás kiírásához a parlament többségi döntése elegendő. Az új választási rendszernek garantálnia kell, hogy megfelelő támogatottsággal a parlamentbe nem csak politikai pártok, hanem a különböző civil szervezetek, érdekképviselők is bekerülhetnek.

Ez azt jelentené, hogy a munkaadói érdekképviselőktől a nagycsaládosokon át, az állatvédő egyesületek, valamint szakszervezetek is potenciálisan, közvetlenül, vagy közvetve (szövetségi rendszeren keresztül), lehetőséget kapnának a parlamenti képviseletre.

E két népszavazással elfogadott fundamentális törvény alapján, újbóli, soron kívüli országos választások(3) lebonyolítását követően történhet az új kormány megalakulása.

Addig az új parlament által felkért ügyvezető miniszterelnök és ügyvezető kormány gyakorolja a hatalmat. Ez a fenti három(3) pilléres konstrukció, amely új lehetőséget nyithat a parlamenti demokrácia gyakorlására, úgy gondolom talán elfogadható az összes rendszer váltást célként kitűző ellenzéki szervezet részére, mert

- nem kell az összefogás ellen ható ál és valós kifogásokkal felmorzsolni az együttműködés lehetőségét, magával a választások előkészítésével, az emberek mozgósításával lehet foglalkozni;
- közös néven (párt/pártszövetség) lehet a 2014 évi választásokon megjelenni, miközben nem akadályozza az önálló indulást sem;
- az új parlament megalakulása után kellő idő áll rendelkezésre egy konszolidált egyeztetésre a két jelzett törvény előkészítésére, elfogadására;
- jelentős mértékben meg lehet nyerni a voksolásra a jelenleg nagy létszámú passzív vagy bizonytalan választók támogatását, aktivitását.

A választási platform két jelszóval operálhat legjobban: 1. Leváltani Orbán Viktort ! 2. Soha többet kizárólagos párt-háttérű irányítást a Magyar parlamentben !

Vannak akik úgy gondolják, hogy egy ilyen összetételű parlament döntésképtelen lenne. Véleményem szerint ez az Alkotmányon múlik. Ha az Alkotmány tartalmazza azokat a normákat, amely az ország érdekében történő parlamenti működést rögzíti a probléma áthidalhatóvá válik, és a valós érdekek artikulálása a parlamentben a munka megfeneklése nélkül folyhat. Jelenleg persze más a helyzet, nem igen nehezítik a munkát érdek viták, hiszen a működés a pártérdekek mentén történt/történik...

Egy biztos, ha nem sikerül ilyen, vagy bármilyen minimális közös nevezőn nyugvó platformot kialakítani egyre gyorsabban sodródunk a radikális megoldások felé, ami – meggyőződésem – pillanatnyilag a legnagyobb kárt és romlást jelentené minden Magyarországot otthonának tekintő állampolgárnak.

Összeállította: Simsa Péter